

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним поданням Одеської обласної
державної адміністрації щодо офіційного тлумачення
положень частини першої статті 8 Закону України
“Про підприємництво”**

м. К и ї в
6 червня 2000 року
№ 39-у / 2000

Справа № 2-45 / 2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного
Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича – суддя-доповідач,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження
у справі за конституційним поданням Одеської обласної державної
адміністрації щодо офіційного тлумачення положень частини першої
статті 8 Закону України “Про підприємництво”.

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Одеська обласна державна адміністрація звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 8 Закону України “Про підприємництво” стосовно органу реєстрації суб’єктів підприємницької діяльності залежно від їх місцезнаходження у разі, коли такі суб’єкти знаходяться в місті обласного підпорядкування, яке одночасно є районним центром.

Як зазначено в конституційному поданні, на території таких міст державну реєстрацію можуть здійснювати два органи – районна державна адміністрація та виконавчий комітет міської ради. Оскільки питання стосовно органу реєстрації суб’єктів підприємницької діяльності в першу чергу зачіпає інтереси місцевих бюджетів, виконавчі комітети вимагають від суб’єктів підприємницької діяльності, зареєстрованих у районних державних адміністраціях, перереєстрації.

2. У своїй відповіді на запит судді-доповідача Голова Верховної Ради України зазначив, що вимоги міськвиконкомів щодо перереєстрації суб’єктів підприємницької діяльності треба вважати безпідставними, оскільки стаття 8 Закону України “Про підприємництво” не закріпила прямої вказівки щодо цього і, по суті, втілює заявочний принцип визначення органу державної реєстрації. Такі суб’єкти можуть реєструвати свою діяльність відповідно до встановленого порядку: у виконавчому комітеті міської ради або в районній державній адміністрації. Зазначене положення чинного Закону, на його думку, є недосконалим і потребує додаткового законодавчого врегулювання. Подібну позицію висловлено в офіційних відповідях інших державних органів, зокрема, Міністерства юстиції України та Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва.

3. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю ухвалою від 31 травня 2000 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

4. До відання місцевих державних адміністрацій у межах і формах, визначених Конституцією і законами України, належить, зокрема, вирішення питань підприємництва (стаття 13 Закону України "Про місцеві державні адміністрації"). Частиною першою статті 8 Закону України "Про підприємництво" встановлено, що державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності проводиться у виконавчому комітеті міської ради або в районній державній адміністрації за місцезнаходженням чи місцем проживання суб'єкта, якщо інше не передбачено законом. Тим часом відповідно до підпункту 6 пункту "б" частини першої статті 38 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" здійснення в установленому порядку державної реєстрації підприємств та інших суб'єктів підприємницької діяльності, розташованих на відповідній території, віднесено до повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад.

Порівняльний аналіз положень указаних законодавчих актів свідчить, що з одного боку має місце невизначеність у формулюваннях частини третьої статті 8 Закону України "Про підприємництво" щодо органу державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності, які функціонують, зокрема, у містах обласного підпорядкування, що одночасно є районними центрами, а з другого боку – колізія між положеннями зазначеної статті та положеннями підпункту 6 пункту "б" частини першої статті 38 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні".

Непорозуміння щодо компетенції місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування в контексті конституційного подання зумовлені недосконалою редакцією правової норми, що може бути усунуто в законодавчому порядку, а не шляхом офіційного тлумачення.

5. Відповідно до змісту конституційних положень про Конституційний Суд України та Закону України "Про Конституційний Суд України" питання внесення змін до нормативних актів та усунення колізій у законах не належать до компетенції Конституційного Суду України.

Виходячи з викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 13, 39, 45, 93 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Одеської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 8 Закону України “Про підприємництво” на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ